

Opiskelijavaihdossa Kiinan Suzhoussa: SipIVT 7.4.-7.5.2009 (Laksio)

Tiistai 7.4.

Lähtö 12 aikaan bussiasemalta ja siitä reilun parin tunnin köröttelyn päästä saavuttiin lentokentälle. Käytiin poikien kanssa vielä terminaalissa vetämässä pitsat ennen lentoa. Lento kesti noin 9 tuntia ja aika meinas käydä pitkäksi, kun multimedialaitteet eivät toimineet.

Keskiviikko 8.5.

Aikaisin aamulla saavuttiin Shanghain lentokentälle, jonka koko oli todellakin vakuuttava verrattuna Turun lentokenttään. Selvitysten jälkeen päästiin ulos ja SipIVT:n auto odotti meitä pihalla ja n. 100 km matkan taittaminen alkoi reilun parin kymmenen asteen lämpötilassa. Matka kesti sitten noin 3 tuntia.

Liikenne itsessään oli aikamoinen kulttuurishokki. Vaikka tiellä on neljä kaistaa, käytössä on silti kuusi kaistaa. Mutta yllättävän hyvin liikenne lipui eteenpäin, eikä vahinkoja sattunut. Saavuimme sitten kampuksen hotellille, jonka kunto pisti hieman suuta myrtylle. Mutta kun rupesimme ajattelemaan, että millaisia muut kiinalaiset asunnot ovat, olimme aivan tyytyväisiä asuntoomme.

Kun tavaroita oli hieman aseteltu paikoilleen, lähdimme Wilsonin kanssa syömään läheiseen hienoon Seafood-ravintolaan. Wilson hoitaa SipIVT:llä kansainvälisiä kouluasioita. Kun pääsimme syömään, kaikki huomasivat kauhukseen, että täällähän oikeasti syödään puikoilla. Ja sitten vielä Wilson kielsi meitä ottamasta haarukoita ja veitsiä. Nälän edessä ihminen on selvästi valmis kaikkeen, koska syöminen tuotti yllättävän vähän ongelmia. Ruoka oli todella erikoisen näköistä, jota en todellakaan olisi uskaltanut syödä, mutta kohteliaisuudesta maistoin kaikkea ja yllätyin todella positiivisesti. Parin tunnin syömisensä jälkeen oli hyvä aika käydä sitten vähän lepäämässä. Myöhemmin käytiin vaihtamassa eurot rämpylöihin.

Torstai 9.4.

Kävimme tutustumassa SipIVT:n kouluun ja sen toimintaan aamulla. Ensin tutustuimme automaatioalan opiskeluun kolmessa eri luokassa. Tämän jälkeen kiersimme vielä koneistuksen ja telekommunikaation luokissa. Kävimme sitten syömässä ravintolassa omalla kustannuksella (n. 1,5 €/henkilö). Hintataso on muutenkin aiheuttanut lähes hämmennystä, koska täällä on lähes kymmenen kertaa halvempaa kuin Suomessa.

Aterian jälkeen menimme Suzhoun Industrial Parkiin. Ensin kävimme Sipac-talossa, jossa oli esittely Industrial Parkista ja kaikkea hienoa tekniikkaa. Tämän jälkeen kävelimme rannalle ja yhteen Suzhoun puistoista. Tämän jälkeen päätimme muuttaa toisen kampuksen opiskelija-asuntoon, koska siellä oli mahdollisuus nettiyhteyteen.

Perjantai 10.4.

Aamulla menimme SipIVT:n kouluun automaatioasentajien tunnille ja koneistajat matkasivat oman alansa tunneille. Katselimme tunnin kulkua ja sitten saimme itse osallistua työn tekemiseen, mikä oli yllättävän helppoa, vaikka ohjelmat olivat kiinaksi. Kävimme syömässä vielä koulun ruokalassa ja pääsimme pelaamaan ”pinkiponkia” SipIVT:n liikuntasalissa.

Tämän jälkeen me automaatioasentajat lähdimme tutustumaan työssäoppimispaikkaamme suomalaiseen Vaconiin. Siellä meille kerrottiin yhtiön toiminnasta ja kävimme kiertämässä tehdasta ja kirjoitimme työsopimukset ja muut paperit kuntoon. Vaconin tilat olivat todella siistit ja puhtaat. Aivan kuin suomalaisessa firmassa olisi ollut. Ja Idan iloksi taukokuoneesta löytyi myös kahvinkeitin.

Illemmalla kävimme ravintolassa syömässä ja ruuan jälkeen lähdimme poikien kanssa kiertelemään kampusta, joka osoittautui todella suureksi. Kello ei ollut paljoa, mutta oli silti jo pimeä, mutta kuitenkin lämmin.

Lauantai 11.4.

Wilson haki meidät SipIVT:n bussilla aamulla ja lähdimme tutustumaan Suzhouhun. Aloitimme Suzhoun museosta, jossa oli kaikkea vanhaa, niin kuin museossa yleensä. Sitten kävimme katsastamassa yhden puutarhan, joka on Kiinan neljännen suosituimman puutarhan joukossa. Siellä saimme nähdä varsin vakuuttavaa puutarhataidetta, jota ei Suomessa näe missään. Tämän puutarhan hoitamisen arvon näkee aivan katukuvassakin, kun kaikki tien poskessa olevat pensaat ovat todella tarkasti hoidettu.

Sitten matkasimme toiseen nähtävyyteen, Tiger Hillille. Paikka oli kukkulalla, jonka laella oli kalteva tornilinnake, tai mikä lie. Ihmisiä oli meidän lisäksi muutama muukin ja liikkuminen oli välillä vaikeaa, varsinkin kun kiinalaiset halusivat tunkea meidän kanssamme kuviin.

Tämän jälkeen kävelimme vielä Old Streetin läpi, joka on aivan täynnä pieniä kojuja, josta tulikin ostettua jos jonkinmoista roinaa. Old Streetiltä matkustimme lähemmäs Suzhoun keskustaan, jossa oli valtavia ostoskeskuksia ja vilkkuvia mainostauluja ja paljon musiikkia. Hieman erilaista kuin Turun Hansassa. Tämän jälkeen oltiinkin jo niin väsyneitä päivän reissusta, että menimme loppuillaksi asuntolaan lepäilemään.

Sunnuntai 12.4.

Menimme keskustaan uudestaan paremmalla ajalla ja kävimme syömässä länkkäriruokaa eli Mäkkärin BigMac -aterian, joka maksoi vaivaiset 2,5 € Muutenkin hintataso oli todella halpaa; kun ostin farkut, 3 t-paitaa, vyön ja jotain pientä, sain rahaa kulumaan 35 € Elektroniikan hintataso oli

hieman pettymys, kun osa tavaroista oli vain 1/4 halvempi tai lähes samanhintaista kuin Suomessa. Illalla kun tulimme takaisin kämpille, tyhjensimme kamerasta kuvat koneelle, ja niitä olikin tullut lähes 600.

Maanantai 13.4.

Maanantai-aamuna bussi tuli klo 7.40 asuntolan portille hakemaan meidät Vaconille. Bussi oli Vaconin oma bussi, joka keräsi työntekijöitä pitkin Suzhouta. Kierroksen lopuksi bussi vei kaikki Vaconin oven eteen.

Päivä oli pelkästään Vaconin esittelyä ja sen toiminnasta kertovaa esitelmää. Kiertelimme myös uudestaan tehdasta läpi. Ensimmäisen työpäivän jälkeen Vaconin bussi vei meidät taas asuntolan portille. Illalla kävimme ravintolassa syömässä ja siitä lähdimme takaisin asuntolaan valmistautumaan nukkumaanmenoon.

Tiistai 14.4.

Saimme ohjaajaksi Leo Liun, jota kutsuimme leikkisästi Leiskaksi. Hän opetti meille taajuusmuuttaja MF4:n kokoamista. Leiska opetti meille TODELLA tarkasti, miten kaikki kootaan, yksikään ruuvi tai prikka ei jäänyt huomiotta. Tämän jälkeen saimme itse koota jokainen vuorollaan yhden laitteen. Leiskan todellinen paneutuminen työhömmä ja sen tarkkuus olivat virheetöntä; meille huomautettiin jokaisesta pienestä virheestä, jonka teimme ja Leiska oli vierellämme koko ajan, kun teimme. Tätä voi kutsua varsinaiseksi työssäoppimiseksi.

Työpäivän jälkeen kävimme läheisessä supermarketissa. Takaisintulomatalla kolme urheaa otti alleen riksän (=moottoripyörästä tehty maksimissaan kolmen hengen kuljetin). Riksakyyti oli varsin erikoista ja kyytiläiset pelkäsivät välillä henkensä kaupalla.

Keskiviikko 15.4.

Päivä oli töissä lähes sama kuin tiistaina, mutta nyt työn alla oli MF5-taajuusmuuttaja. Kokosimme myös muistin virkistämiseksi MF4-taajuusmuuttajia muutamia kappaleita.

Töiden jälkeen kävimme syömässä kampuksen ruokalassa, joka oli ulkonäöltään nätisti sanottuna mielenkiintoinen. Mutta ruoka ei taaskaan pettänyt, se oli hyvää ja sitä oli riittävästi! Kävimme myös pelaamassa ”pinkiponkia” kampuksen liikuntahallilla ja kiinalaisten taso yllätti joukkomme propelaajat.

Torstai 16.4.

Kokosimme taajuusmuuttajien kontrolleripokseja, poistimme piirilevyistä vastuksia juottopihdeillä ja kokosimme taajuusmuuttajien takapaneeleita. Tätä teimme pitkälti yli puolen päivän ja sitten siirryimme pakkaamaan taajuusmuuttajia. Pakkauksen tarkkuus yllätti meidät ja ihmettelimme, miksi jopa postitustarra tarvitsee olla aivan suorassa ja millilleen oikeassa kohdassa. Pakkaamossa aika kului kuitenkin mukavasti ja päivä olikin nopeasti jo ohi.

Illalla menimme SIPIVT:n pääkampuksen koululle katsomaan oppilaitten esitystä. Meeri oli varannut meille suomalaisille oman esiintymisvuoron ja minähän sinne lavalle jouduin esiintymään! Lauloin n. 500 opiskleijalle Hämähäkki-laulun. Heitin esityksen ihan vitsillä, mutta ilmeisesti Meeri ei ottanut sitä vitsillä... Yleisön reaktio kuitenkin todella yllätti. Olin ollut aivan varma, ettei kukaan laulaisi mukana, mutta sieltähän raikasi koko yleisö. Sain railakkaat aplodit ja olin ylpeä itsestäni, että uskalsin tehdä sen. Muitten oppilaitten esitykset olivat hienoja, mutta kielimuuri esti ymmärtämästä kaikkia juttuja, sketsejä varsinkin.

Perjantai 17.4.

Töissä opiskelimme Leiskan johdolla kiinalaiseen tapaan erittäin intensiivisesti ja tarkasti, miten kootaan MF6-taajuusmuuttaja. Loppupäivän asensimme MF4, MF5 ja MF6 -taajuusmuuttajia.

Totesimmekin, että olimme viikon aikana nähneet taajuusmuuttajan alkukokoonpanon ja osien valmistuksen, itse kokoonpanon ja pakkauksen. Joten taajuusmuuttajien valmistuskaari tuli opittua hyvin.

Illalla hengailimme kämpillämme ja kävimme aikaisin nukkumaan, koska seuraavana aamuna oli aikainen herätys Royn järjestämälle kierrokselle katselemaan paikkoja.

Lauantai 18.4.

Roy tuli bussin ja muutaman opiskelijan voimin hakemaan meitä kampukselta ja menimme kiertelemään Ping Jiang Roadille. Sitten menimme teelle ”teemestaan”, mutta tämä ei ollutkaan aivan normaalia teen hörppimistä, vaan todella harras hetki, jossa oli musiikkia ja teen haistelua ja maistelua pienistä kupeista.

Teen jälkeen oli aika käydä vähän haukkaamassa välipalaa jossain ruokapaikassa. Ruoka oli jälleen hyvää. Kiertelimme hetken aikaa keskustassa ja lähdimme sitten leijuttamaan leijaa puistoon. Siellä oli muutama muukin leijan lennättäjä ja heidän touhunsa näytti toimivan huomattavasti paremmin, koska meillä oli vaikeuksia jo saada leija ilmaan saati sitten pysymään siellä yli 15 sekuntia, mutta erittäin hauskaa ja virkistävää se silti oli.

Tämän jälkeen kävimme vilkaisemassa Royn asuntoa ja tutustumassa häneen kauniiseen vaimoonsa. Asunto oli erittäin hieno ja vaimo mukava. Sitten taas hiukan syömään todella hienoon ravintolaan ja katsomaan yhteen ostoskeskukseen maailman pisintä televisiota, joka oli ostoskeskuksen katossa. Sitä katsellessa tuli kyllä niska kipeäksi, mutta olihan se erittäin hieno. Kiertelimme vielä bussin kanssa hieman katselemassa joitain valoshow'ta. Päivä ei ollut mikään liian kiireinen, vaan hyvin suunniteltu. Oli erittäin kiva reissu.

Sunnuntai 19.4.

Rankan viikon takia otimme sunnuntain ihan rauhassa. Kävimme vain hiukan ostoksilla ja menimme illalla aikaisin nukkumaan, kun maanantaina oli taas työpäivä edessä.

Maanantai 20.4.

Vaihdoimme työpaikalla kokoonpanolinjaa ja saimme opettajaksi Janin, joka opetti meille Mi1, Mi2 ja Mi3 -taajuusmuuttajien kokoomista. Loppupäivän kasailimme niitä itse. Illalla käytiin syömässä ja sitten nukkumaan.

Tiistai 21.4.

Keskityimme töissä pelkästään Mi1 -taajuusmuuttajaan koko päivän ajan niin opiskelun kuin tekemisenkin saralla.

Illalla kävimme ravintolassa taas syömässä ja sitten kävimme kaupungilla. Ostin itse 5 t-paitaa ja rahaa meni n. 30 €. Kiina on rahaystävällinen maa. Pelasimme myös ”pinkiponkia” ja sulkkista. Tutustuimme myös kahteen singaporelaiseen opiskelijaan, Randyyn ja Kelviniin, jotka asuivat kanssamme samassa rakennuksessa.

Keskiviikko 22.4.

Saimme tehdä lähestulkoon kokonaan itsenäisesti Mi1 ja Mi2 -taajuusmuuttajia. Tämä oli hyvinkin

erikoista, koska yleensä kiinalaiset ovat opettaneet meille kaiken kädestä pitäen ja valvoneet tekemisiämme koko ajan, mutta nyt meitä ei valvottu. Päivä oli todella kiva, koska saimme keskittyä todella tekemiseen ja aika kului joutuisasti.

Illalla käytiin läheisessä supermarketissa (rohkeimmat riksalla tietenkin) ja tehtiin joitain tarpeellisia ostoksia. Sitten kämpillä pyykin pesemistä ja kortin lätkimistä.

Torstai 23.4.

Olimme käyneet aikaisemmin tilaamassa itsellemme mittatilauspuvut ja kävimme koettamassa niitä illalla. Kaikilla muilla puvut istuivat kuin hansikkaat, mutta itselläni housut ahdistivat, joten niitä vielä hieman korjaillaan ja saan ne luultavasti ensiviikon alussa.

Perjantai 24.4.

Töitten jälkeen hengailimme vain omalla kampuksella ja menimme aikaisin nukkumaan, koska seuraavana aamuna oli aikainen herätys päiväretkelle.

Lauantai 25.4.

SipIVT:n kaksi opiskelijaa olivat järjestäneet meille erikoisen päiväretken. Lähdimme bussin kanssa aamulla noin 1,5 tunnin ajomatkan päähän erälle vuorelle keräämään käsin teenlehtiä. Homma oli todella mukavaa, kun oli niin hyvä keli ja maisemat huikaisevia. Saimme vielä itse valmistaa teemme ja jaoimme teen osiin, joten jokainen sai sieltäkin muistoja mukaan.

Kiertelimme vielä hieman sielläpäin mesteja ja näimme todella hienoja maisemia reilun kolmensadan metrin korkeudessa. Päivä oli jälleen kerran todella onnistunut.

Sunnuntai 26.4.

Pitkän lauantaipäivän takia nukuimme sunnuntaina kaikki todella myöhään, jonka jälkeen kävimme syömässä koulun ruokalassa. Illalla käytiin vielä vähän parturoimassa hiuksia, maksoi vain 20 rmb ja siihen sisältyi hiusten pesu kahdesti, 15 min hieronta ja leikkaus. Kaikki olivat todella tyytyväisiä työn jälkeen.

Maanantai 27.4.

Vaihdoin uudelle puolelle huonosti englantia puhuvan ohjaajan Liyuanshengin kanssa. Mutta pärjäsimme hänen kanssa kuitenkin hyvin. Ja hän opetti meille SCH5- taajuusmuuttajan esiasennusta.

Työpäivän jälkeen kävimme kaupungilla vähän ostoksilla ja tuliaisista ostelemassa. Sorruimme taas kerran länkkäriaruokaan, eli MacDonaldisin Big Maciin.

Tiistai 28.4.

Asensimme aivan koko päivän SCH6 -taajuusmuuttajan osia. Illalla käytiin noutamassa pukuja kaupungilta. Kaikki muut saivat pukunsa mukaan, mutta itselläni omat housut edelleen ahdistivat, joten ne jäivät vielä korjattavaksi ja ensi viikolla pitäisi olla valmista.

Keskiviikko 29.4.

Ohjaajamme näytti meille, kuinka asennetaan SCH6 -taajuusmuuttaja loppuun asti, mutta emme saaneet tehdä sitä itse, koska se oli niin pitkä projekti, että meillä olisi mennyt hirveästi aikaa siihen. Ja meidän kuitenkin piti harjoitella seuraavan päivän näyttöä varten. Loppupäivän harjoittelimme sitten SCH6 -taajuusmuuttajan esiasennusta.

Syöminen hoidettiin koulun ruokalassa heti töitten jälkeen ja sitten menimme koululle. Siellä meille oli järjestetty kiinalaisten merkkien leikkaamista paperista. Aika erikoinen kokemus. Sitten taas illalla kortin pelaamista.

Torstai 30.4.

Teimme vielä viimeisiä harjoituksia näyttöä varten. Kun opettajat saapuivat paikalle, oli ensimmäisenä minun vuoroni muiden siirtyessä kahvitilaan odottelemaan. Oma näyttöni meni todella hyvin ja sain numeroksi parhaan arvosanan, eli vitosen. Hannulla meni myös hyvin ja hän sai saman kuin minä.

Lopuksi keskustelimme työpaikkaohjaajien kanssa, miten työssäoppiminen oli meiltä sujunut ja mitä mieltä olemme siitä olleet. Meillä kaikilla oli pelkästään positiivista sanottavaa jaksostamme. Ainoa, mikä meitä harmitti, oli, että palautetta emme oikein saaneet. Sekin varmaan johtui enimmäkseen kielimuurista; vain harvat puhuivat englantia ja vielä harvemmat puhuivat sitä hyvin, mutta elekielellä pärjäsi.

Viimeisen työpäivän kunniaksi lähdimme illalla hieman kiertelemään kaupunkia, mutta yllätyimme, kuinka vähän ihmisiä oli liikkeellä, vaikka oli sentään vappu.

Perjantai 1.5.

Nukuimme pitkään, koska oli vapaapäivä ja kävimme sitten syömässä. Mutta koska ohjelmamme oli peruttu, vietimme aikaa vain yhdessä ja kävimme belgialaisessa ravintolassa istumassa iltaa.

Lauantai 2.5.

Muut minua lukuun ottamatta lähtivät kaupungille hakemaan ruokaa, mutta joutuivat odottelemaan toista tuntia ruokaansa, koska ihmisiä oli muutama muukin paikalla.

Kun muut tulivat takaisin, yhtäkkiä kaksi kiinalaista opiskelijaa ilmestyi oviemme taakse ja lähdimme heidän matkaansa tekemään reissua, joka oli edellisenä päivänä peruttu huonon ilman takia. Kävimme katsomassa pagodaa ja puistoa. Illalla oli JinJi Lakella hieno valo-/vesishow. Ilma ei kuitenkaan ollut tänäänkään mikään paras, mutta pieni vesisadehan vain piristää.

Sunnuntai 3.5.

Lähdimme aamulla aikaisin Shanghaihin 7.50 junalla. Juna oli todella täynnä ihmisiä ja saman huomasimme, kun pääsimme Shanghain metroasemalle. Pidimme kiirettä, että ehdimme varmasti oikeaan metroon. Kun saavuimme oikealle paikalle, lähdimme katsomaan radio-/tv-tornia, Pearl Toweria. Ylhäältä oli tosi upeat näkymät, vaikka sumu hieman haittasikin näkymää.

Tämän jälkeen kiertelimme parisen tuntia ja kävimme syömässä japanilaisessa ravintolassa Nanjing Streetillä, johon siirryimme jälleen metrolla. Ruoka oli ehkä parasta, mitä tähän mennessä olen maistanut täällä. Ruokailun jälkeen lähdimme ostoksille ja kiertelemään kaupunkia neljän tunnin ajan ja näimme monia kauppoja ja nähtävyyksiä.

Sitten olikin taas aika lähteä täyttämään masua hotpot-ravintolaan. Ruoka oli raakaa ja se keitettiin itse omassa kattilassa valmiiksi. Hyvää oli, vaikka pistikin vähän pakkia kiertämään.

Lähdimme tämän jälkeen kiireellä metroon, koska meidän piti tavata Meeri ennen Suzhoun junaan astumista. Kun pääsimme junaan, se oli sanan varsinaisessa merkityksessä ylibuukattu. Matka kesti noin tunnin, ja pitkän sekä piinallisen taksin hankinnan jälkeen menimme nukkumaan.

Maanantai 4.5.

Kävimme Hansin kanssa syömässä viereisessä ravintolassa, jossa olemme syöneet monet kerrat. Sitten kirjoittelimme raportteja loppusuoralle, koska deadline painoi päälle. Illalla koulun kampuksen kirjaston auditoriossa oli opiskelijoiden järjestämä show, jossa he itse esiintyivät eri ohjelma numeroilla. Me pidimme taas myös oman show'n, joka tällä kertaa ei ollut niin hyvä menestys: Limbokisa. Myöhemmin vielä väsäiltiin raportteja yömyöhään asti.

Tiistai 5.5.

Aamulla menimme SipIVT:n koululle ja osallistuimme siellä oman alan tunneille ja teimme myös itse tehtäviä. Kiinalaiset ohjeistukset meinasivat tuottaa pientä päänvaivaa...

Iltapäivällä meillä oli tapaaminen SipIVT:n opettajien sekä Jannen ja Meerin kanssa. Keskustelimme matkasta, kuinka se on onnistunut ja mitä parannettavaa vielä olisi. Sitten rehtori Frank tuli jakamaan meille dokumentit reissusta (todistukset työssäoppimisesta yms). Hänen piti kuitenkin poistua pian, koska Frank on kiireinen mies. Saimme vielä samassa tilassa tehdä itse kiinalaisia viuhkoja, joista tuli vähintäänkin mielenkiintoisen näköisiä.

Viuhkojen jälkeen lähdimme viimeistä kertaa syömään Wilsonin, Royn, Hansin ja Lucasin kanssa Steak Houseen. Ruoka oli hyvää, ja sitä oli riittävästi. Kättelimme ja hyvästelimme viimeisen kerran ja lähdimme vielä kaupungilla käymään, koska viimeiset mattimyöhäiset (itseni mukaan lukien) halusivat ostaa tulasia.

Loppuun vielä pieni tiivistelmä

Liikenne oli alkuun suuri shokki, koska tuntui, että sääntöjä ei ole ollenkaan ja autot ajoivat, miten sattui. Erikoista oli myös se, kun kävimme kaupoissa, että hinnoista saa tinkiä pois, eikä tarvitse maksaa sitä hintaa mikä hintalapussa lukee.

Työssäoppimisessa oli erikoista huomata, kuinka tarkasti kaikki näytetään, eikä varsinaisesti anneta itse tehdä ollenkaan. Muuten työpaikkamme (Vacon) oli hyvin samanlainen kuin mikä tahansa tehdas Suomessa. Olen ollut työssäoppimassa Telestellä Suomessa ja huomasi erittäin paljon yhtäläisyyksiä Vaconin Kiinan tehtaan kanssa. Työssä varsinaisesti oppi, koska kaikki näytettiin todella tarkkaan jokaista ruuvia ja priikkaa myöten.

Koulun toiminta oli hyvin pitkälti samanlaista mitä Suomessa, mutta alkuun teoria käytiin tarkkaan läpi ja sitten vasta oppilaat päästettiin töihin. Suomessa oppilas laitetaan laitteitten ääreen oppimaan, miten se toimii ja miten sitä käytetään. Jos tulee virhe, se etsitään itse ja korjataan itse. Täällä opitaan lukemalla, Suomessa tekemällä. Itse en ainakaan osaisi opiskella pelkällä lukemisella, koska se on väsyttävää.

Kulttuurissa on erittäin paljon erilaisuuksia Suomeen verrattuna. Päällimmäisenä on mielessä, että sisällä saa lähes joka paikassa tupakoida ja ihmisten ystävällisyys ja solidaarisuus on aivan eri luokkaa mitä meillä. Täällä ihmiset kaulailevat toisiaan, niin pojat kuin tytötkin, mutta Suomessa poikien kaulailu luokitellaan heti vastenmieliseksi.

Opin myös, että jos joku antaa jotain kaksin käsin sinulle, pitää se ottaa vastaan kaksin käsin, koska muuten se loukkaa toista. Ruokailu on myös erilaista mitä Suomessa. Siihen käytetään paljon aikaa, jutellaan, nauretaan ja syödään pieniä määriä paljon, eikä vain yhtä suurta annosta kerralla. Kun suomalaiset syövät, he ovat hiljaa ja keskittyvät syömiseen. Suomessa se on ehkä jopa hieman

huono tapa, jos puhuu syödessään tai ryystää ruokaansa, kiinalaiseen ruokailuun se kuitenkin kuuluu.

Itse olen pitänyt erittäin paljon Kiinasta ja kiinalaisista.
Olen erittäin onnellinen, että olen päässyt kokemaan tällaisen matkan.

Teksti:

Juho Laksio